

mende med Tidens Forhold. Regeringen nedsatte derfor i sin Tid en Kommission, bestaaende af Repræsentanter for Sagskandskaben paa dette Omraade og Repræsentanter for Rigsdagen. Denne Kommission har udført et meget indgaaende Arbejde til Undersøgelse af hele dette Problem og har derunder med Ministeriets Bemyndigelse ogsaa ført indgaaende Forhandlinger med Selskaberne om Enkelthederne i Selskabernes Forhold, har opnaaet Enighed med disse om Forslag til nye Koncessioner og har derefter stillet Forslag til Lov. Det vigtigste af de Spørgsmaal, som har foreligget til Kommissionens Undersøgelse, har været Spørgsmaalet om Statens Overtagelse af Telefonanlægene. I saa Henseende har Kommissionen dog hidtil maattet indskrænke sig til at tage Stilling for Ø-Selskabernes Vedkommende, og for disse Selskabers Vedkommende er Kommissionen kommet til det Resultat, at Statovertagelse i Øjeblikket vilde være urigtig. For det første vilde det være uoverkommeligt, eller det vilde være urimeligt at benytte den Adgang, som Koncessionerne hjemler til Statens Overtagelse af Telefonanlægene, fordi de Vilkaar, hvorunder Staten kunde overtage dem efter de nugældende Koncessioner, i Øjeblikket er nærmest uoverkommelige. Det Vilkaar, som er fastsat i de gældende Koncessioner, er, at Staten skulde betale en Sum, der fastsættes ved Vurdering af, hvad det paagældende Anlæg i Udløsningsøjeblikket vil koste i Anskaffelse med Fradrag for Slid. Naar man tager Hensyn til de ganske exorbitante Priser, der gælder for de Materialer, det her først og fremmest drejer sig om, vil det være let at indse, at den Sum, man kommer til, vil stille sig ganske urimeligt i Forhold til den Anskaffelsessum, Selskaberne har kunnet bogføre. Kommissionen har beregnet, at det vil dreje sig om en Forøgelse af Anlægssummerne paa mellem 19 og 25 Mill. Kr. Dernæst vil det ikke kunne bestrides, at det vil være forbundet med meget store Vanskeligheder for Statsadministrationen med kort Varsel at overtage saa betydelige Anlæg og en saa vidtløftig Drift, som det her drejer sig om, det vil tværtimod være ønskeligt, om Statsadministrationen kunde faa god Tid til at forberede sig paa en Gang at overtage denne Administration. Endelig vil det ogsaa kræve et meget betydeligt Kapitalanlæg fra Statens Side nu at overtage disse Telefonanlæg, og selv om man faar nogenlunde reftable Aktiver for Pengene, vil det dog ikke være uden Betænkelig-

hed for Staten i dette Øjeblik at indlade sig paa en saa stor Transaktion. Indenfor Kommissionen har der imidlertid været ganske overvejende Stemning for, at man burde tilstræbe Statens Overtagelse af Telefonvæsenet, saaledes som Forholdet er i de allerfleste andre europæiske Lande, men da man har fundet, at det nærværende Øjeblik var uheldigt, og de Vilkaar, man nu kunde faa dem paa, var byrdefulde, har man bestræbt sig for at tilvejebringe en Ordning, som muliggør Statens senere Overtagelse af Telefonerne, en Ordning, der peger hen imod denne Statovertagelse som det endelige Maal. Hertil anbefales først og fremmest, at Staten faar Adgang til at deltage i Selskabernes Kapital, hver Gang de under Koncessionsperioden faar Grund til at udvide Kapitalen, og dels, at Staten faar Adgang til efter Koncessionsperiodens Udløb at overtage samtlige Aktier i Selskabet til en bestemt Kurs, hvorved selvfølgelig ogsaa overtages samtlige Aktiver og Passiver. For Fyns kommunale Telefonselskabs Vedkommende stiller Forholdet sig anderledes paa Grund af dette Selskabs Organisationsform. Der er ikke her Tale om nogen Aktiekapital. Det, som her foreslaas, er, at Staten til sin Tid skal kunne overtage Anlægget til den bogførte Værdi med visse Tillæg.

Der har indenfor Kommissionen været nogen Uenighed om, hvor lang en Koncessionsperiode man burde fastsætte. Hidtil har Koncessionsperioden været 20 Aar, og Kommissionen er blevet staaende ved at foreslaa en ny Koncessionsperiode paa 20 Aar. Vel har et Mindretal indenfor Kommissionen meget gerne ønsket en kortere Koncessionsperiode, paa 10 Aar, men da en saadan Koncession ikke vilde blive modtaget af Selskaberne, har man maattet bøje sig paa dette Punkt. Man indrømmer i øvrigt fra Mindretallets Side, at det heller ikke betyder noget alvorligt, at Koncessionsperioden er 20 Aar, under Hensyn til den Adgang, Staten faar til ogsaa i Koncessionsperioden at tage Del i Selskabets Kapital.

Der er endvidere til Koncessionsperiodens Varighed knyttet den Bestemmelse, at hvis Staten ikke efter de 20 Aars Forløb benytter sig af sin Udløsningsret, forlænges Koncessionen stiltiende i 5 Aar, eller rettere: den forlænges i Perioder paa 5 Aar ad Gangen.

Der er naturligvis i disse Udkast til Koncessioner behandlet en Mængde interessante og vigtige Enkeltheder i Henseende til Selskabernes Administration og i Hen-